

HIROSHIMADAGEN 6 augusti 2022 vid Röda Sten i Göteborg

Vi minns offren för de första kärnvapenbomberna, Hiroshima idag för 77 år sedan, och Nagasaki tre dagar senare. Flera hundra tusen döda. Fortfarande behandlas strålskadade, också bland barn och barnbarn

Vi minns offren för alla kärnvapenprov och den hänsynslöshet mot försvarslösa människor och katastrofala miljöförstöring som drabbat försvarslösa djur och växter. Dessa drabbade kan vi inte räkna

Vi påminner oss den växande osäkerhet som följt på spridningen av dessa dödens vapen och den tilltagande normaliseringen av dess förekomst. Här är hela mänskligheten offer.

Vi oroas djupt av att till normaliseringen hör att vi tror att det vi vet kan hända inte händer, därför att det ännu inte hänt sedan Hiroshima och Nagasaki och alla de kärnvapenprov som sedan följde. Det handlar om de medicinska följderna av en kärnexplosion, det som SLMK ständigt påminner oss om, hur sjukvården, om det finns några sjukhus kvar, blir maktlös efter värmestrålning, tryckvåg och radioaktivt nedfall under lång tid.

Vi skräms av den nonchalans med vilken vissa politiker talar om användandet av kärnvapen, begränsat, strategiskt, kirurgiskt, som om världen var en plats för krigsspel med en spelare i Washington och en i Kreml som inte förstår att det

är inget spel. Det handlar om liv och hälsa och vår gemensamma överlevnad.

Vi beklagar djupt och sörjer över den mentala kolonisation av oss människor som fått oss att tro att vår trygghet och säkerhet, ja vår frihet, är beroende av tillgången till kärnvapen. Frihet och rädsla kan aldrig finnas samtidigt, och den som inte är rädd för det pågående kärnvapenskramlet måste vara mentalt störd.

Vi beklagar djupt och sörjer över den upprustning som kärnvapenmakterna ägnar sig åt i stark kontrast till de åtaganden de gjort i NPT-avtalet (1968), icke-spridningsavtalet, där de mot att de fick behålla sitt monopol på kärnvapen förband sig att nedrusta

Vi beklagar djupt och sörjer över att Sverige nu är på väg in i kärnavapenalliansen Nato! Och detta sker utan den politiska process som borde varit självklar i en demokrati. Det absurda i situationen är att andras parlament, de andra Nato-medlemmarnas parlament, ska godkänna det som Sveriges riksdag inte fått rösta om, än mindre det svenska folket fått säga sitt om

MEN Kärnvapen är inte ett skydd utan ett *hot*, ett hot inte bara mot befolkningar i krigförande länder, inte bara mot folk i kärnvapenallianser utan mot hela mänskligheten och allt liv som lever på den här planeten tillsammans med oss

Innehav av kärnvapen och förlitande på kärnvapens avskräckande förmåga är *terrorism*, det är att utöva terror

mot vanliga medborgares vilja att leva utan rädsla, i yttre fred och inre frid, det handlar om nukleär terrorism

Vi vill inte att Sverige ska delta i denna terrorism och delta i det fortsatta uppbyggandet av ett imperium som vilar på kärnvapenhot och rädsans globala kultur

Vi vägrar, vi säger *Nej Tack till det dödens paraply* som Natos sk kärnvapenparaply utgör. Vi *vägrar att dansa den dödsdans som det innebär att låta sig försvaras av kärnvapen*

”All makt åt Tengil!” är inte vårt valspråk, (Astrid Lindgren, Bröderna Lejonhjärta) inte heller ”ja, jag vill leva jag vill dö i Norden” efter ett kärnvapenkrig som kunnat undvikas

Därför säger vi: dra tillbaka ansökan om medlemskap i Nato, gör om och gör rätt! Fråga folket först! Våga folkomröstning så att vi får testa om argumenten tål offentlighetens ljus! Överge inte antagna försvarsstrategier innan alternativen provas! Låt ÖB utreda konsekvenserna före ett beslut och inte efter! Fatta inte så avgörande beslut i ett paniktillstånd som bara gynnar vapentillverkare! Tänk först på vad som skapar fred, elda inte på för krig!

Vi vägrar se att Sverige viker sig för den utpressning som Turkiet utsätter oss för och som kan göra oss villiga att kompromissa med demokrati och mänskliga rättigheter. Det är inte Sverige som är problemet, det är Nato som inte kan upprätthålla en demokratisk kultur utan låter maktspel och cynism vara överordnat demokratins principer och livsform

Om våra svenska politiker tycker att det vore pinsamt att dra tillbaka ansökan om medlemskap så är det inte försent att *villkora medlemskapet*, uttala de villkor som borde varit med från början istället för den villkorslösa anslutning som vår utrikesminister givit uttryck åt, att vi i alla stycken ställer oss bakom Natos säkerhetsstrategier och är beredda att delta i varje slag av planering, också i sådan planering av gemensamma militära insatser som inbegriper kärnvapenanvändning (Nato Nuclear Planning Group)

Vi minns med glädje och tacksamt alla de insatser för kärnvapenedrustning som Alva Myrdal, Inga Thorson och Maj-Britt Theorin gjort och gråter över vad deras efterföljare på kort tid har raserat

Vi menar att Sverige borde ha en lagstiftning som förbjuder kärnvapen på svensk mark eftersom ett Natomedlemskap – liksom gemensamma Nato-övningar - innebär risk för införsel, stationering och transfer, kanske till och med lagring, av kärnvapen på svensk mark. Lagstiftningen först och en eventuell ansökan sedan

Sverige måste avstå från att söka positiva säkerhetsgarantier i form av kärnvapenskydd. Vår säkerhetspolitik kan aldrig, får aldrig, bygga på kärnvapen, inte ens andras kärnvapen

Sverige måste visa sin självständighet i förhållande till Natos militära doktriner genom att omedelbart skriva under FN:s konvention om förbud mot kärnvapen (TPNW) som Sverige varit med om att arbeta fram – i den gamla andan – och sedan feigt dragit sig undan - i den nya andan

Varför måste vi tvingas leva i en så farlig värld, när vi kunde ha valt en annan väg till fred och säkerhet, den som redan FN-stadgan vittnar om. Det verkligt katastrofala är inte att Sverige ansökt om Nato-medlemskap, vi har varit insyltade länge, det verkligt katastrofala är att **tänkandet kring fred och säkerhet som ligger bakom ansökan är så fredsfiendtligt och krigshetsande**. Vapen kan inte bygga en fredlig värld! Rädsla kan aldrig bygga den tillit som är en fredens förutsättning. Varför ges inte all den freds- och konfliktforskning som talar ett annat språk än vapenfabrikanterna tillfälle att komma till tals? Varför satsas inte lika stora resurser på fredsbygge som på krigsförberedelser? Kärnvapenmakterna lägger tusen gånger mer resurser på upprustning av sina mer än välfyllda kärnvapenlager än FNs hela budget för nedrustning. Bara Ryssland har lager motsvarande 20 000 Nagasakibomber, och USA och Nato-sidan beräknas ha ännu större förstörelsepotential i sina lager. Hur många gånger vill de ta död på sig själva och hela mänskligheten? Räcker inte en gång? Eller tio?

Profeten Jesajas vision (700-talet fvt) gäller fortfarande: "De skall smida om sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Folken skall inte mer lyfta svärd mot varandra och aldrig mer övas för krig." (Jes 2.4). Detta är också visionen bakom bildandet av FN. Orden står på väggen mitt emot FN-skrapan på Manhattan i New York. I den avrustning profeten Jesaja talar om finns resurserna för klimatomställning, fattigdomsbekämpning och hela Agenda 2030, vår tids verkliga fredsbyggerverktyg! Men vi fortsätter att ösa ut

dollar och rubel på en kärnvapenupprustning, som om vi inte hade någon hjärna alls.

För att citera en mera samtida profet, vars ord är mer sanna idag än någonsin under hans livstid, Tage Danielsson: *Freden måste komma först! Gör den inte det, min vän, kommer inget efter den!* (Råd till ett nyfött barn)

Inget! Då förvandlas vår levande blå planet till ännu en livslös klump i universum. Vi måste handla NU. Vi måste besinna oss NU.

KG Hammar